

HATÁR GYŐZŐ

Viola da gamba

9. ELÉGIA

*ahogy a sarokbaállított húrjavesztett
vén viola da gamba
elvan s ahogy a légy elvan veszteg:
– elvagyok magamba'*

*plédekebe burkolódzom s valamiképp
a szárnyas torpedó hasítja
közegét: kanyarogvást iramlík vélem
az ellét hullámvasútja*

*megszoktam nem szédít felpörgő félelem
omlásomba beletanultam:
ezen túl-vagyogatás- az elpergő Jelen
azon innen – a múltam*

*a vanás közelnézetében a létforgács
belesuvad az elvanásba:
látogatás-jövés-menés-susmorgás...
– de mint az abszint elvonása*

*az imádott alkoholé az örökrészeg
bezsongott részegesnek
én is! alig várom a becsempészett
butykosnak hogy nekiessek*

*titkon kortyolom-szürcsölöm-kapásból
beosztva hogy kiteljen
a mai napra rendelt elvagyogatás: el-
legyen a test a szellem*

*a tengerjárta nappárában a puha skót
tartán plédek alatt
a parton hol a felhúzott-térde-kulcsoló
elvan-elkuporog*

s hol még a pihe toll is lendületében:
sziklányi-kőtömbnyi mázsa
már ilyen a tétel együttőhelyében-
lassított zuhanása

miénk e gyakorító lét-elem-
tanulmány: a vagyogató
keszeg somfordálás által a lételen:
a sártest-elhagyogató

figyelés a maga-elengedés a sérült
agy-üresedésig
pánik-teleszkópon a pálya zenitjéről:
a becsapódás hogy hol késik-

úgy hogy ne akadjon fenn környezeted
a bumfordi elegyen
s a jókedvű egykedvűség – a kedélybeteg
derű is benne legyen

ebben az ellétben amint jól beléhatol
tárgyába s benne elvan
az ember s ahogy effajta szakavatott
öregember ezer van

a torlás szemközt-legközepén – felhővel
rámszálló ágy-lehülőben
ebben az istenverte szentektől el-
nevezett istálló-dülőben

hol a hústest s akár a légy is veszteg:
– elvagyok magamba'
ahogy a sarokbaállított húrjavesztett
vén viola da gamba